

udenlandske personer eller virksomheder ikke måtte repræsentere mere end 20 pct. af stemmerne i selskabet. Endvidere skulle alle direktører og mindst 80 pct. af bestyrelsesmedlemmerne være danske statsborgere.

Set i forhold til globalisering og andet har vi altså syntes, at det har været nødvendigt at løse op for de regler, således at der bliver en mulighed for, at også udenlandske investeringer kan tilkomme danske virksomheder, herunder også at der kan ske ændringer i ejer- og ledelsesforhold. Det kunne jo være, at der var andre, der var dygtige til at drive en virksomhed, som ikke var danske statsborgere. Det har jeg svært ved så at se at der skal være så store begrænsninger i.

Bl.a. fru Elisabeth Arnold, hr. Holger K. Nielsen og hr. Per Clausen har ytret en vis skepsis, hvis ikke ligefrem stor modvilje mod den del af lovforslaget. Og som jeg hørte fru Elisabeth Arnold, så gik det sådan set primært på, hvordan vi får en sikkerhed for og en kontrol med, at det her ikke lige pludselig løber løbsk, men bliver holdt inden for nogle fornuftige rammer.

Måden, vi har valgt at stille det op på, er ved at sige, at vi laver en tilladelsesordning, hvor man altså skal søge Justitsministeriet. Og til det er der selvfølgelig at sige: Hvem ved, hvem der er justitsminister, og har man overhovedet tillid til den siddende justitsminister? Hvordan har man en sikkerhed for, at det så alligevel er reguleret på en ordentlig måde?

Vi har så valgt at sige, at ud over at blive forelagt Justitsministeriet, der selvfølgelig skal varetage de hensyn, som det er forpligtet til, vil ansøgning om tilladelse til ændringer af ejer- eller ledelsesforhold også blive forelagt Udenrigsministeriet, de vil blive forelagt Forsvarsministeriet, og de vil blive forelagt Rigspolitechefen.

Det er naturligvis for at kunne vurdere både de udenrigspolitiske og de sikkerhedspolitiske konsekvenser, det måtte have, at der er andre ejergrupper, der kommer ind. Det har vi syntes var en rigtig måde at regulere det på, men jeg vil da gerne under udvalgsbehandlingen medvirke til, at det her bliver belyst yderligere, hvis man er utryk ved den ordning, der er lagt op til.

Vi har syntes, at det var den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på, ikke mindst fordi de ministerier, som jeg har nævnt, samt Rigspolitechefen jo har hver deres kendskab til og indblik i, hvor man skal være ekstra varsom, og hvilke ting man skal være opmærksom på, hvis der skal ske udvidelser på det her område. Så

det har vi syntes var en rigtig måde at gøre det på.

Jeg vil sige, at jeg da meget gerne medvirker til, at der også bliver spurgt til det under udvalgsbehandlingen. Som jeg hører Det Radikale Venstre, ønskede de i hvert fald en måske lidt større sikkerhed for, at det her ikke er noget, der løber os af hænde. Og jeg vil i hvert fald gerne her tilkendegive, at regeringen jo ikke er interesseret i, at dubiøse våbenhandlere fra et eller andet sted i verden lige pludselig kommer til at sidde på de krigsmaterielproducerende virksomheder i Danmark. Jeg mener altså, at vi med meget fast stemme kan sige, at der med den måde, som lovforslaget er skruet sammen på, altså er gode, solide håndtag, der kan bruges til at sikre, at det ikke kommer til at ske.

Hr. Holger K. Nielsen og hr. Per Clausen har sådan nogle måske lidt mere, kan man sige, generelle og erhvervspolitiske betragtninger om, hvorvidt det er formålstjenligt, at en krigsmaterielproducerende industri i Danmark vokser, sådan hørte jeg i hvert fald det, der var hovedsynspunktet.

Til det synes jeg der er at sige: Jamen der er krigsmaterielproducerende virksomheder, det er ikke forbudt at producere krigsmateriel. Det, der er væsentligt for mig, er, at der er hånd i hanke dels med ejerskabskredsen, dels at man overholder internationale konventioner, og at det er det, man må fokusere på, og ikke det, at det er tilladt at producere den ene eller den anden del, som kan bruges i krigsmateriel.

Som jeg hører hr. Holger K. Nielsen og hr. Per Clausen, så taler de egentlig for, at det ville være bedre, hvis man simpelt hen lavede et forbud mod, at det overhovedet kan produceres, og så vil det være vanskeligt at kunne forsvare sig.

Kl. 11.05

Det kan der være forskellige holdninger til. Som jeg hørte det, var de signaler, de sendte, også mere sådan signaler på et overordnet plan, i forbindelse med at vi går den her vej. Men vi har altså syntes, at det var en rigtig vej at gå af andre årsager i forbindelse med den globalisering, som Danmark er en del af.

Jeg vil da også sige, at jeg sådan set mener, at det er meget betryggende, at krigsmateriel bliver produceret i nogle lande, hvor der er en sikkerhed for, at der både er en ordentlig kontrol og en ordentlig retshåndhævelse, og hvor man har en stor respekt for de internationale konventioner, der gælder. Det er langt mere betryggende,